

drukke - maar nu is het de grote vijand. En Saoedi-Arabië blijft vriend van het westen, hoe gewelddadig het regime daar ook is, voor de eigen inwoners en de buurlanden.

Kerken

Christen-pacifisten verwachten van kerken dat ze niet alleen zeggen in Jezus te geloven, maar dat ze hem ook in de praktijk van hun leven als Heer erkennen. Dat ze dus ook proberen om zonder geweld te leven, om nooit in de noodzaak van geweld te geloven. Dat ze de uitdaging van zijn voorbeeld en zijn woorden aangaan en zoeken naar een andere weg van vrede dan onze overheden: niet de automatische reflex om tegenover geweld meer geweld te plaatsen, maar te blijven zoeken naar een andere weerbaarheid, naar diplomatie en burgerlijk verzet.

Wij storen ons eraan dat we in deze tijd vanuit de kerken zo weinig van deze andere benadering horen. Er wordt veel gebeden voor vrede, maar er wordt zo weinig gezocht naar een eigen weg voor de kerk om zich in te zetten voor vrede op de manier van Jezus.

Kerk en Vrede blijft zich uitgedaagd voelen door het voorbeeld en de woorden van Jezus: "Heb je vijanden lief".

Bij alle geweld geweldloos

Kerk en Vrede is een vereniging van mensen die zich inzetten voor ontwapening en geweldloosheid. Deze inzet vindt plaats in de overtuiging dat het evangelie ons oproept om te werken aan een rechtvaardige en vreedzame samenleving.

Kerk en Vrede bestaat in 2024 100 jaar.

100 jaar lang al bepleit Kerk en Vrede dat kerk en samenleving hun misplaatste vertrouwen in geweld afzweren en gaan werken aan vreedzame middelen van conflictpreventie en conflictoplossing. Geweld lost geen problemen op, maar creëert ze of maakt ze groter.

Op de website www.kerkenvrede.nl en in publicaties wordt een kritische analyse gegeven van ontwikkelingen op het terrein van vrede en oorlog.

Via de **webwinkel** kunnen artikelen worden besteld als publicaties, vredesvlaggen, vredespostzegels, gebroken geweertjes e.d.

Het driemaandelijkse tijdschrift **Vredesspiraal** informeert leden en abonnees over het pacifistisch gedachtegoed.

Doe mee! Word lid, draag bij of meld je aan als vrijwilliger. Mail naar: secretariaat@kerkenvrede.nl

Het kantoor van Kerk en Vrede is gevestigd aan de Joseph Haydnlaan 2a, te Utrecht. Een afspraak is snel gemaakt. Van harte welkom!

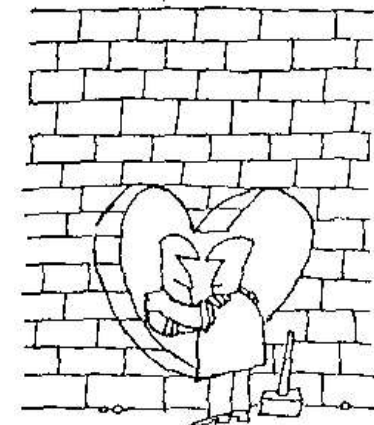


1924 - 2024



Heb je vijanden lief!

Ook nu?



Kerk en Vrede is een vereniging van christen-pacifisten – mensen die geweld radicaal afwijzen vanwege Jezus. Omdat ze – tot hun eigen verrassing – ontdekt hebben dat Jezus hen geweldloosheid als een concrete, praktische en humane mogelijkheid aanreikt. En hen daarin ook daadwerkelijk voorving. En nu willen ze Jezus navolgen bij het zoeken naar een weg van vrede die in onze tijd begaanbaar is.

Natuurlijk zijn Jezus' daden en woorden niet simpelweg te kopiëren of 1-op-1 te vertalen naar onze tijd en omstandigheden. Je kunt ook niet een paar geweldloze 'methoden' inzetten in aanvulling op militaire middelen, of ter vervanging daarvan. Deze geweldloosheid vraagt om een andere manier van leven en samenleven, een andere politiek, met respect voor mens en aarde. Het vraagt dus ook om een andere economie, waarin de behoeften van de velen centraal staan en niet de belangen van enkelingen.

Zo voelen christen-pacifisten zich uitgedaagd om in de leerschool van Jezus zich op eigen wijze voor vrede in te zetten. Ook in onze tijd, die wordt gekenmerkt door een hernieuwd geloof in geweld. De brute Russische overval op Oekraïne heeft de roep om meer militaire inzet doen aanzwellen. Is het in zo'n situatie nog wel zinnig om met een beroep op Jezus voor een geweldloze weg te pleiten?

Vijandsliefde

In twee levensberichten over Jezus laten de vertellers Jezus zeggen "Heb je vijanden lief!" (Mattheus - hoofdstuk 5 vers 44 - en Lukas - hoofdstuk 6 de verzen 27 en 35). Deze woorden van Jezus hebben de meeste mensen door de eeuwen heen als onmogelijk en onhaalbaar in de oren geklonken. En velen hebben de neiging om te zeggen: laat Jezus er in deze tijd maar buiten... Deze woorden citeren voelt als verraad aan de Oekraïeners, als een afwijzing van hun verzet. En toch voelen wij, als volgelingen van Jezus, ons door deze woorden uitgedaagd om creatief en verrassend naar wegen van vrede te zoeken. Niet om die aan anderen op te leggen, maar om die zelf te gaan. Want Jezus zegt deze woorden niet in het algemeen, als een rechtsregel of wet, maar heel concreet tegen de mensen die hem willen volgen. En hij zegt er meteen bij wat dat 'liefhebben' inhoudt: het is 'goed doen'. Liefhebben is geen gevoel, geen sentiment, niet gemakkelijk aardig en vriendelijk zijn; nee, het is actief het goede zoeken, ook voor wie jou vijandig gezind zijn.

Durf af te kijken

Jezus bakent wat hij zegt scherp af tegen wat 'men' doet en vindt. Lief zijn voor wie jou ook aardig vinden wil en kan iedereen wel, dat is goedkoop. Hij spreekt in de eerste plaats heel direct zijn hoorders aan. Hij daagt zijn volgelingen uit om 'meer dan het gewone' te doen, méér dan wat de wet voorschrijft (welke wet dan ook - de Neder-

landse wet, het volkerenrecht), méér dan wat normaal gevonden wordt. Hij roept mensen op om (met een ouderwets, maar veelzeggend woord) 'barmhartig' te zijn – dat wil zeggen: met een 'warm hart' geraakt van binnen over mensen. En Jezus zegt er dan bij: "zoals jullie hemelse Vader is": God zelf is zo, dat is Jezus' sterkste fundering....

Geen vijanden meer?

Vijanden worden niet verontschuldigd, vijandelijk gedrag wordt niet weggemoffeld. In heel de bijbel wordt steeds hard en veroordelend over vijanden gesproken, als ze mensen uitbuiten en onderdrukken. Maar volgelingen van Jezus willen vijanden niet demoniseren, maar ook die vijanden zien als schepselen van de ene God. Dus vallen ook die vijanden onder de levensregel die tot het hart van de bijbel hoort, het zg. 'grote gebod': "je naaste liefhebben als jezelf" – of beter: "je naaste liefhebben, want die is als jij". Dat is de moeilijke, maar uitdagende boodschap van de bijbel: ook je vijand is als jij. En dat gaat twee kanten op, dat roept twee lastige, confronterende vragen op: wat heb ik in mij waardoor ook ik een vijand kan worden voor anderen? En: welke menselijke angsten en verlangens deel ik toch ook met mijn vijanden? Dat kan ons ook helpen om kritisch te kijken naar onze etiketten, wanneer we andere mensen of volken vijanden noemen. Want dat verandert met de tijd: Rusland was tijdenlang een welkome handelspartner, terwijl dat land in Syrië grof geweld gebruikte en in eigen land dissidenten onder-